

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 40/2019-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Kuricom, Advokátska kancelária JUDr. Kuric, s. r. o., Dolný Val 11, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 173/16/1000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. decembra 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej

prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 173/16/1000 (ďalej len „namiatané konanie“) tým, že nerozhodol o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby doručenej 8. októbra 2018 a nepredložil ju na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je stíhaný ako obžalovaný pred Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. BB-4 T 36/2018 pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné. Sťažovateľ bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného súdu sp. zn. 2 Tp 12/2017 z 9. marca 2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Tost 11/2017 z 10. apríla 2017.

Sťažovateľ namieta, že o jeho žiadosti podanej na poštovú prepravu 8. októbra 2018 úrad špeciálnej prokuratúry do podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodol. V predmetnej žiadosti sťažovateľ poukázal na nezákonnú činnosť skupiny vyšetrovateľov Policajného zboru konajúcich v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-637/NKA-PZ-ZA-2016, v ktorom sťažovateľ vystupoval v postavení obvineného. V závere tohto podania sťažovateľ uviedol: *„Vzhľadom na hore uvedené žiadam prepustiť na slobodu.“* Predmetné podanie sťažovateľa bolo preskúmané dozorovým prokurátorom úradu špeciálnej prokuratúry listom z 26. októbra 2018, ktorý na žiadosť sťažovateľa jasne a zrozumiteľne formulovanú v závere jeho podania vôbec nereagoval, čím postupoval v rozpore s § 79 ods. 3 Trestného poriadku, a tak porušil základné práva sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy v spojení s čl. 5 ods. 4 dohovoru. V prípade sťažovateľa ide o hrubé bezprávie a arbitrárnosť konania úradu špeciálnej prokuratúry.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti takto rozhodol:

„1/ Úrad špeciálnej prokuratúry generálnej prokuratúry SR (konajúca prokurátorom ŠP GP SR) v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi pod sp. zn. VII/1 Gv 173/16/1000 tým, že po doručení žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby zo dňa

08.10.2018 podanej obvineným na neho nereagovala v zmysle § 79 ods. 3 trestného poriadku o žiadosti nerozhodla a nepredložila ju na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, tým porušila ústavné právo sťažovateľa na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti väzby, ako aj právo na prepustenie z väzby ak je táto nezákonná, zaručené čl. 17 ods. 1,2, 5 Ústavy SR v spojení s čl. 5 ods. 4 Dohovoru.

2/ Z dôvodu, že v sťažovateľovej veci je začaté konanie pred súdom prvého stupňa Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica vedené pod sp. zn. BB-4T/36/2018 tomuto ústavný súd prikazuje, aby konal vo veci podanej žiadosti o prepustenie na slobodu a sťažovateľa prepustil bezodkladne z väzby na slobodu.

3/ Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.000,- Eur, ktoré je Špeciálna prokuratúra Generálnej prokuratúry SR povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Úrad špeciálnej prokuratúry na základe výzvy ústavného súdu doručil 2. januára 2019 vyjadrenie k podanej sťažnosti sťažovateľa, v ktorom uviedol:

«Obvinený [REDAKOVANÉ] bol stíhaný vyšetrovateľom Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ v konaní označenom ČVS: PPZ-637/NKA-PZ-2016. Dozor nad prípravným konaním je vykonávaný na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod sp. zn. VII/1 Gv 173/16/1000. Vyšetrovanie bolo ukončené s tým, že dňa 08.10.2018 predložil vyšetrovateľ návrh na podanie obžaloby. Prokurátor podal obžalobu dňa 29.10.2018, pričom [REDAKOVANÉ] sa kladie za vinu spáchanie 11 skutkov a to:

- v skutku č. 1- zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona;

- v skutku č. 2 - obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a § 141 ods. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 3 - zločin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 4 - obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 5 - zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 6 - zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 7 - zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 8 - zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 9 - zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 10 - obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e) ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. i) Trestného zákona a § 140 písm. b), písm. c) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona; zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 141 ods. a) Trestného zákona; zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 141 ods. a) Trestného zákona;

- v skutku č. 11 - zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

Obvinený [REDAKOVANÉ] dňa 08.10.2018 podal písomné podanie, ktoré adresoval vyšetrovateľovi, pričom v ňom uviedol, že v bode I. žiada o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, podáva podnet na trestné stíhanie pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona a v bode II. podal námietku

zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku proti mjr. [REDACTED], mjr. [REDACTED] a mjr. [REDACTED].

Uvedené podanie predložil vyšetrovateľ na rozhodnutie prokurátorovi dňa 19.10.2018 v časti preskúmania postupu podľa § 210 Trestného poriadku s tým, že podnet na trestné oznámenie odstúpil na vybavenie Inšpekcie Ministerstva vnútra SR a o podaných námietkach nie je možné rozhodnúť, keďže vyšetrovanie už bolo skončené a bol podaný návrh na podanie obžaloby.

Veta obvineného uvedená v závere podania „Vzhľadom na hore uvedené žiadam prepustiť na slobodu“ nebola prokurátorom posúdená z hľadiska obsahu a celého kontextu podania ako samostatná žiadosť o prepustenie z väzby, ale ako súčasť žiadosti o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, pretože z koncipovania celého podania je jasne vyjadrený jeho názor na nesprávnosť spôsobu vykonávania výsluchu svedkov [REDACTED] (14.06.2018) a [REDACTED] (16.06.2017) konajúcim vyšetrovateľom a práve z toho dôvodu podal na vyšetrovateľa a policajtov prítomných pri úkonoch podnet na trestné stíhanie a namietol ich zaujatosť voči nemu. Vzhľadom na obsah podania prokurátor dňa 26.10.2018, teda ešte pred podaním obžaloby (tá bola podaná 29.10.2018), preskúmal obsah podania len podľa § 210 Trestného poriadku.

K samotnému skúmaniu dôvodu väzby, teda jej zákonnosti a opodstatnenosti uvádzam, že v priebehu celého doterajšieho konania boli niekoľkokrát skúmané dôvody väzby, a to tak v prípravnom konaní, ale už aj po podaní obžaloby.

Takto dôvodnosť trvania väzby bola preskúmaná viackrát v priebehu prípravného konania a to jednak v súvislosti s opakovaným predlžovaním lehoty väzby a to sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, dňa 14.09.2017, v konaní označenom 2 Tp 12/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Tost 31/2017 zo dňa 26.09.2017. Lehota väzby bola predĺžená do 06.05.2018, pri nezmenených dôvodoch väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku.

Následne bolo ešte raz rozhodované v prípravnom konaní o predĺžení lehoty väzby sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, dňa 12.04.2018, v konaní označenom 2 Tp 12/2017 a následne v sťažnostnom konaní uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Tost 12/2018 zo dňa 23.04.2018, pričom lehota väzby bola predĺžená do 06.12.2018.

Okrem toho bolo rozhodované o aj o jeho žiadostiach o prepustenie z väzby a to o žiadosti zo dňa 17.07.2018, pričom žiadosť bola zamietnutá sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, dňa 31.08.2018, v konaní označenom 2 Tp 12/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tost 38/2018 zo dňa 26.09.2018.

Žiadosť zo dňa 10.09.2018 bola zamietnutá sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, dňa 04.10.2018, v konaní označenom 2 Tp 12/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tost 45/2018 zo dňa 05.11.2018.

Predovšetkým však poukazujem na skúmanie dôvodov väzby, a teda jej zákonnosť, ako aj opodstatnenosť, bezprostredne po podaní obžaloby, kedy Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-4T/36/2018 zo dňa 13.11.2018 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tost 50/2018 rozhodol o ponechaní obvineného [REDAKOVANÉ] vo väzbe pri nezmenených dôvodoch väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku. Zároveň bola zamietnutá aj jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 29.10.2018, ktorú doplnil podaniami zo dňa 02.11.2018 a 12.11.2018. Súdny pritom skúmali aj materiálnu stránku väzby, pričom nekonštatovali porušenia procesného charakteru, ktoré by mali vplyv na materiálnu stránku väzby, teda dôvodnosť vedenia trestného stíhania.

Zároveň uvádzam, že prokurátor sa podrobne zaoberal každým podaním obvineného [REDAKOVANÉ] a v prípravnom konaní 16-krát preskúmaval postup vyšetrovateľa podľa § 210 Trestného poriadku, z toho 7-krát ešte pred podaním obžaloby dňa 26.10.2018.

Návrh sťažovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy považujem za neopodstatnený, pretože z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky podania obvineného [REDAKOVANÉ] boli riadne preskúmané a navyše dôvodnosť a opodstatnenosť jeho väzby bola preskúmaná súdmi bezprostredne po podaní obžaloby, kedy obvinený [REDAKOVANÉ] podal žiadosť o prepustenie z väzby, pričom bola konštatovaná existencia dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku. Vzhľadom na preskúmanie jeho žiadostí zákonným postupom som toho názoru, že neboli porušené jeho základné práva a nevznikla mu ani žiadna ujma, a preto navrhujem sťažnosti obvineného [REDAKOVANÉ] nevyhovieť.»

Spis v trestnej veci sťažovateľa v kópii bol ústavnému súdu doručený 15. januára 2019.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon...

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

V rámci svojej rozhodovacej činnosti už ústavný súd konštatoval, že v ustanoveniach čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy garantujúcich základné právo na osobnú slobodu je obsiahnuté aj právo obvineného iniciovať konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho väzby a nariadil prepustenie obvineného, ak je väzba nezákonná, ako aj jeho právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú alebo byť prepustený počas konania, pričom prepustenie sa môže v zákonom určených prípadoch podmieniť zárukou. Obsah označených ustanovení ústavy korešponduje právam vyplývajúcim z čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru (napr. III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05).

Sťažovateľ bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného súdu sp. zn. 2 Tp 12/2017 z 9. marca 2017 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tost 11/2017 z 10. apríla 2017. Sťažovateľ podal 8. októbra 2018 písomné podanie adresované vyšetrovateľovi, v ktorom žiadal o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, podal podnet na trestné stíhanie pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona, podal námietku zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku proti vyšetrovateľom a v závere podania uviedol, že

„vzhľadom na hore uvedené žiadam prepustiť na slobodu“. Uvedené podanie sťažovateľa bolo predložené prokurátorovi na rozhodnutie 19. októbra 2018 v časti preskúmania postupu podľa § 210 Trestného poriadku a podnet na trestné oznámenie bol odstúpený na vybavenie Inšpekcii Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. O podaných námietkach zaujatosti už nebolo možné rozhodnúť, keďže vyšetrovateľ 8. októbra 2018 predložil prokurátorovi úradu špeciálnej prokuratúry vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby. Obžaloba, ktorou sa sťažovateľovi kladie za vinu spáchanie 11 skutkov, bola špecializovanému súdu doručená 29. októbra 2018.

Porušenie označených práv odôvodňuje sťažovateľ absenciou rozhodnutia o jeho žiadosti o prepustenie z väzby formulovanej v závere jeho podania z 8. októbra 2018, o vybavení ktorej nebol vyrozumený v zmysle § 79 ods. 3 Trestného poriadku.

Ústavný súd vo vzťahu k označenej námietke sťažovateľa v súlade so svojou konštantnou judikatúrou v prvom rade pripomína, že vo veciach, ktoré patria do právomoci všeobecných súdov, nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, IV. ÚS 339/2013). Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

Vychádzajúc z už uvedeného ústavný súd po preskúmaní na vec sa vzťahujúcej spisovej dokumentácie konštatuje, že dôvody väzby sťažovateľa boli v trestnom konaní opakovane preskúmané, a to v rámci konaní o návrhu prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry na predĺženie väzby sťažovateľa, o ktorých bolo rozhodnuté prvýkrát uznesením sudcu pre prípravné konanie špeciálneho súdu sp. zn. 2 Tp 12/2017 zo 14. septembra 2017 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tost 31/2017 z 26. septembra 2017, na základe ktorého bola väzby sťažovateľa predĺžená do 6. mája 2018, a druhýkrát uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného súdu sp. zn. 2 Tp 12/2017 z 12. apríla 2018 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn.

3 Tost 12/2018 z 23. apríla 2018, na základe ktorých bola väzby sťažovateľa predĺžená do 6. decembra 2018.

Dôvody väzby sťažovateľa boli tiež opakovane prehodnocované na základe žiadostí sťažovateľa o prepustenie z väzby:

- o žiadostiach z 12. júla 2018 a 13. júla 2018 bolo negatívne rozhodnuté uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného súdu sp. zn. 2 Tp 12/2017 z 27. júla 2018 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Tost 26/2018 z 20. augusta 2018,

- o žiadosti z 10. septembra 2018 bolo negatívne rozhodnuté uznesením sudcu pre prípravné konanie špecializovaného súdu sp. zn. 2 Tp 12/2017 zo 4. októbra 2018 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 45/2018 z 5. novembra 2018,

- po podaní obžaloby bolo o žiadosti sťažovateľa z 29. októbra 2018 negatívne rozhodnuté uznesením špecializovaného súdu sp. zn. BB-4T/36/2018 z 13. novembra 2018 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tost 50/2018 z 29. novembra 2018. Súčasne bolo rozhodnuté o ponechaní sťažovateľa vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku.

O žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby z 3. decembra 2018 nebolo rozhodnuté, pretože neuplynula zákonná tridsaťdňová lehota od právoplatného rozhodnutia od jeho predchádzajúcej žiadosti v súlade s § 79 ods. 3 Trestného poriadku.

Okrem uvedeného bol v trestnej veci sťažovateľa prokurátorom úradu špeciálnej prokuratúry opakovane preskúmaný postup policajtov podľa § 210 Trestného poriadku (spolu šestnásťkrát).

Z uvedených zistení ústavného súdu, ako aj z predloženého spisového materiálu vyplynulo, že sťažovateľ opakovane v krátkych intervaloch predkladá svoje žiadosti o prepustenie z väzby založené na opakujúcej sa argumentácii, ktorá je z pohľadu jeho väzobného stíhania irelevantná.

V posudzovanej veci sťažovateľ v závere svojho podania z 8. októbra 2018 síce jednou vetou prejavil svoju vôľu byť prepustený z väzby na slobodu s poukazom na

nezákonný postup vyšetrovateľov v jeho trestnej veci, z ktorého dôvodu vzniesol námietku zaujatosti a podal podnet na ich trestné stíhanie, takúto žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby za daných okolností podľa názoru ústavného súdu bolo možné považovať za súčasť jeho procesnej obrany uplatnenej v rámci zákonom ustanoveného postupu, v rámci ktorého prokurátor špeciálnej prokuratúry preskúmal postup policajtov v zmysle § 210 Trestného poriadku, podnet na trestné oznámenie bol odstúpený na vybavenie Inšpekciei Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a o námietke zaujatosti nerozhodol, pretože vyšetrovanie už bolo skončené a bol podaný návrh na podanie obžaloby.

Z hľadiska princípu materiálnej ochrany ústavnosti, z ktorého ústavný súd v rámci svojej judikatúry vychádza, možno podľa ústavného súdu konštatovať, že v prípade sťažovateľa bola ochrana jeho označených práv zabezpečená a kontinuita zákonnosti jeho väzby počas celého obdobia jeho väzobného stíhania opakovane preskúmaná a zachovaná.

Vzhľadom na uvedené závery ústavný súd sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, ako aj podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom úradu špeciálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 173/16/1000, odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2019